

Forfaitaire mestproductienormen voor mestafzetovereenkomsten: 3. normen in wetsontwerp Wijziging Meststoffenwet

Frits Mandersloot en Nico Verdoes, PV

Onlangs is het wetsontwerp Wijziging Meststoffenwet naar de Tweede Kamer gestuurd. In dit wetsontwerp wordt geregeld dat veehouders voor de afzet van het mestoverschot vooraf mestafzetovereenkomsten moeten afsluiten. Voor het berekenen van de benodigde mestafzetruimte wordt uitgegaan van een forfaitaire mestproductie per diercategorie. Deze forfaitaire producties zijn in een bijlage bij het wetsontwerp opgenomen.

Veehouders mogen volgens de nieuwe Meststoffenwet alleen dieren houden als aangetoond kan worden dat de mest verantwoord kan worden afgezet op eigen grond of via mestafzetovereenkomsten. Bij gebruik van dierlijke mest op gras- of bouwland geldt daarbij een wettelijk vastgestelde maximale hoeveelheid stikstof die met dierlijke mest mag worden toegediend (de zogeheten mestplaatsingsruimte). In de ontwerpwet wordt voor 2002 uitgegaan van een maximale mestplaatsingsruimte van 300 kg N uit dierlijke mest per hectare grasland, 210 kg N per hectare maisland en 170 kg N per hectare bouwland. In 2003 wordt dit verlaagd naar 250 kg N op grasland en 170 kg N op mais- en bouwland. Daar-

naast kunnen mestafzetovereenkomsten afgesloten worden met erkende mestverwerkers.

Forfaitaire mestproductienormen

Naast de mestplaatsingsruimte bepalen ook de forfaitaire mestproductienormen, uitgedrukt in kg N per gemiddeld aanwezig dier per jaar, hoeveel mestafzetovereenkomsten nodig zijn voor de afzet van het mestoverschot. In de twee eerdere artikelen is aangegeven dat op basis van de stikstofuitscheiding 'onder de staart' en de daarna optredende gasvormige stikstofverliezen deze forfaitaire normen berekend kunnen worden. Ter toelichting volgt hier een ►

Tabel 1: Forfaitaire mestproductienormen voor varkens in kg N per gemiddeld aanwezig dier per jaar in 2002 en 2003

Categorie	Omschrijving	Forfaitaire norm	
		2002	2003
400	Fokzeugen met biggen tot een leeftijd van circa 6 weken	14,6	15,4
401	Fokzeugen met biggen tot circa 25 kg	18,6	19,7
402	Opfokzeugen van circa 25 kg tot circa 7 maanden	7,2	7,6
403	Opfokzeugen van circa 7 maanden tot eerste dekking	11,1	11,7
404	Opfokzeugen van circa 25 kg tot eerste dekking	7,5	7,9
405	Opfokberen van circa 25 kg tot circa 7 maanden	6,8	7,2
406	Dekberen van circa 7 maanden en ouder	14,3	15,1
407	Biggen van circa 6 weken tot circa 26 kg	2,4	2,6
410	Slachtzeugen	15,4	16,2
411	Vleesvarkens van circa 25 kg tot circa 110 kg	7,5	7,9

voorbeeld, uitgaande van vleesvarkens. In het eerste artikel (*1. stikstofuitscheiding door varkens*) is aangegeven dat de stikstofuitscheiding van vleesvarkens 11,7 kg N per gemiddeld aanwezig dier per jaar is. Echter niet alle mest die onder de staart wordt uitgescheiden zit bij het toedienen op het land nog in de mest. De commissie Oenema geeft aan dat bij vleesvarkens in de gangbare stalsystemen 29% van de uitgescheiden stikstof uit de mest verdwijnt in de stal en opslag (gasvormige verliezen). Voor het vleesvarken komt dit neer op een gasvormig verlies van 3,4 kg per gemiddeld aanwezig dier per jaar. In de aan te wenden mest van één gemiddeld aanwezig vleesvarken zit dan nog $11,7 - 3,4 = 8,3$ kg N.

In de ontwerpwet is vervolgens aangegeven dat in 2002 voor minimaal 90% van het mestoverschot vooraf een mestafzetovereenkomst nodig is en in 2003 voor 95%. In het wetsontwerp is dit verwerkt in de mestproductienormen. Voor 2002 is daarom de forfaitaire norm voor vleesvarkens 90% van 8,3 = 7,5 kg en voor 2003 95% van 8,3 = 7,9 kg. In tabel 1 is voor de verschillende diercategorieën de forfaitaire mestproductienorm voor 2002 en 2003 vermeld.

Benodigde hectares

De vraag is nu hoe in de praktijk deze cijfers gebruikt moeten worden. Op hoofdlijnen zal dat als volgt gebeuren. Varkensmest zal vooral in de akker-

bouw afgezet moeten worden. De mestplaatsingsruimte is dan 170 kg N per hectare. Op basis van een mestafzetovereenkomst voor één hectare mogen dan in 2002 gemiddeld $170 / 7,5 = 22,7$ vleesvarkens op het bedrijf aanwezig zijn. Afhankelijk van de bedrijfsgrootte kan nu berekend worden hoeveel hectares (eigen grond of gecontracteerd) nodig zijn om het geplande aantal dieren te mogen houden. Door deze berekeningen ook voor andere diercategorieën te maken kan het totaal aan benodigde hectares berekend worden. Daarbij dient overigens te worden opgemerkt dat het wetsontwerp ook de mogelijkheid biedt mestafzetovereenkomsten aan te gaan met door de Minister van LNV erkende mestverwerkers.

Mestloket

De feitelijke aanwending van mineralen op het bedrijf wordt gereguleerd door MINAS. In het wetsontwerp worden aanvullende voorstellen gedaan voor een verdere aanscherping van de MINAS-normen en voor een verhoging van de regulerende heffingen. Gezien het belang van deze nieuwe voorstellen voor de varkenshouders is het belangrijk op de hoogte te zijn van de nieuwe voorstellen. Meer informatie is te verkrijgen bij het Mestloket van het Ministerie van LNV, telefoon 0800-2233322 of via www.mestloket.nl. ■

